

יומני היקר , התאריך היום 7/10/2025 , היום מציינים שנתיים למלחמה הנוראית שגבתה מאות חיים והשאירה טראומה בתושבי ישראל, היום אנחנו כבר אחרי המלחמה אירגון הטרור חמאס התפרק לגמרי כי חיבלנו כמעט את כל הבחירים באירגון, עזה נהרסה כמעט לגמרי והאנשים שנשארו בעזה העבירו אותם למדינות ערב.

האיום העצום שחמאס העניק לישראל נעלם ואנשים מרגישים הרבה יותר בטוחים ומוגנים ליד הגבול, עוטף עזה כבר לא קיים והאזור נחשב לאזור בטוח.

מדינת ישראל החליטה לפנות את כל ההריסות מעזה ולבנות שם ישובים ואחד מהם הוא ישוב אביב שעוד מעט תדעו למה הוא קרוי ככה.

הכל התחיל ב-2017, גרתי עם חברי הטוב אביב בקיבוץ בארי בעוטף עזה, היינו חברים טובים מהגן והיינו בני 14 באותו זמן,

ב-2022 עברתי למושב תל מונד שבשרון, ואביב נשאר בבארי,

ומידי פעם ביקרתי אותו בקיבוץ,

ב-6/10/2023 הוא הזמין אותי למסיבה "נובה" בקיבוץ רעים

והסכמתי לבוא.

נסעתי בבוקר יום שישי לכיוון קיבוץ בארי, והתארחתי אצל אביב והתארגנו ליציאה למסיבה.

בסביבות 22:00 יצאנו למסיבה

וחגגנו עד הבוקר,

בבוקר שמענו ירוטים והיה צבע אדום, חשבנו שזה סתם עוד ירי טילים ואין מה לדאוג נכנסו למיגונית ליד קיבוץ רעים ובסביבות 6:45 שמענו אנשים בורחים וירי, לא הבאנו מה זה ונשארו במיגונית, לאט לאט כ-15 דקות אחרי ששמענו ירי הירי התקרב ושמענו קולות בערבית, אנחנו ועוד כ-10 אנשים שהיינו במיגונית הבנו שזה לא סתם רקטות אלה מחבלים מעזה, אביב הציע שנברח אבל שמענו מכל הכיוונים קולות ירי והבנו שיש לנו יותר סיכוי לשרוד במיגונית המחבלים התקדמו לכיוון המיגונית והם הבינו שיש שם אנשים המחבלים זרקו רימון לעברנו ואביב ראה את הרימון ולקח אותו וזרק לצד האחר של המיגונית שלא היה שם אנשים המחבלים שמעו את הפיצוץ אבל בכל זאת מחבל הגיע והתחיל לרסס אותנו עד שנגמר לו הכדורים, כולם העמידו פני מתים ולבסוף היו הרוגים ובניהם אני אביב ועוד מישהי שרדנו אני חטפתי כדורים ביד וברגל אביב היה במצב קשה ודימם מהרגל אבל שמתו לו חוסם עורקים ונשארו שם וכל פעם ששמענו יריות קרובות העמדנו פני מתים, נשארו שם 7 שעות עד שהגיע חילוץ, הסיעו אותנו לבית החולים "ברזילאי" ומצבנו השתפר. והחלמנו תוך שלושה שבועות ב-27/10/2023 גייסו אותי ואת אביב לדובדבן (בצבא שירתנו ביחידת דובדבן.)

כמה ימים אחרי שחזרנו לצבא היה לנו מבצע בבית ח'אנון בעזה והתפקיד של אביב היה לחדור עם עוד כמה אנשים לבית ח'אנון ולעשות מארב לאחד בחירי חמאס שהיה אמור להגיע לאזור, אבל כשאביב והשותפים שלו נכנסו לבית ח'אנון חיכה להם מארב של מחבלי חמאס והתנהל שם קרב, אביב נפצע אנוש מהקרב ויחידת 669 פינתה אותו מהשטח לבית חולים בבית חולים אביב מת מפצעו.

עברו שנתיים ועכשיו חיסלנו את החמאס, במקום זה בנינו ישובים וקיבוצים על שמות הגיבורים שנרצחו ונפלו,

אחד הקיבוצים שם הוא קיבוץ אביב על שם אביב שהיה חברי הטוב ביותר שמת בניסיון להגן על אנשים וגם הצליח להגן עליהם.

היום אחרי שנתיים ישוב אביב הוא ישוב מוכר בדרום הארץ. הוא בעזה והוא הישוב שהאוכלוסייה שלו עולה כל שנה. הוא קיבל 3 פעמים פרסים על האוכל שלו ואל ההתפתחות שלו מאז סוף המלחמה בישוב יש גם מועצה שכל מי שמעל גיל 18 יכול לנסות לרוץ לראשות המועצה עכשיו ראש המועצה שלנו הוא יחיאל נהרי

הוא בן 24 והוא בין המנהיגים והמבטיחים של דורו, ככה הישוב מעודד בעיקר צעירים להיות אחראים ולהתנהג בבגרות וכל זה הוא אחד מהרבה ערכים שיש בישוב המיוחד הזה.

זה היה הסיפור שלי למדתי ממנו המון ואני עוד אמשיך ללמוד ממנו, אני תמיד יזכור את אביב ואת מה שעבר עלינו.

סוף

כתבו: שחר יעקב ואיתי לוינסון
כיתה ח', בי"ס יצחק רבין, תל מונד.
המורה: איריס כץ